

Povestirea

Este forma esentiala a epicului, mai intinsa ca schita, limitata la un singur fapt epic. Continutul este restrans si constructia mai putin riguroasa ca in nuvela, relatarea este facuta din perspectiva naratorului implicat ca protagonist sau narator al intamplarii.

-Caracteristici:-

Este o naratiune subiecti vizata.

Nararea se face la persoana I sau a III-a din unghiul povestitorului. Are un singur fir epic, personaje putine, intindere mica

Accentul cade pe actiune, pe fapte, mai putin asupra personajului.

Deosebirea fata de nuvela este si implicarea naratorului in tradigetic, in faptele povestite.

Constructia subiectului este mai putin tensionata, dar este marcata de un anumit ceremonial, atmosfera, oralitate.

Finalul este, de regula, imprevizibil, insotit de suspans.

Se observa tehnica enuntului discontinuu, cu intreruperi, reveniri, reluari servind la precipitarea actiunii, la cresterea starii de tensiune a momentului;

Se creeaza impresia unui lung monolog in care dialogul este folosit doar pentru a da dinamism povestirii. Prin modul cum sunt prezentate faptele, acestea par autentice, reale, dand aspect aproape autobiografic pricinuind ades confuzia intre narator si autor.

Rememorarea se elaboreaza sub semnul aducerii aminte, este o evocare, restituirea din memorie a unui fapt de altadata. Ea reclama o participare afectiva de mare intensitate, In nuvela cititorul accepta conventiile literare, pe cand in povestire lucrurile par verosimile fiind narate de un participant sau observator al evenimentelor.

Se stabileste un spatiu afectiv, o captatio benevolentiae. Timpul narativ se situeaza intr-un plan al trecutului, iar spatiul este un topos, se respecta un ceremonial prestabilit si se desfasoara o arta a discursului narativ, a povestirii.

Povestirea in rama (in cadru, in povestire) este o naratiune de sine statatoare ce se incadreaza intr-o naratiune mai ampla.